

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט יוסי טורס

מבקש יוסף דנינו
ע"י ב"כ עו"ד שגיא סיוון ועידן רוז (ס.צ.)

נגד

משיבה משטרת להב
ע"י ב"כ עו"ד דניאלה שדה

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

לפני בקשה לעיון בחומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שורת עבירות שעניינן הפרת סימני מסחר בכך ששימש, לפי הנטען, חלק ממערך ההפצה של כדורים מזויפים, אשר נחזו להיות כדורי ויאגרה וסיאליס, אשר הינם סימן מסחר רשום.
2. בכתב האישום נטען כי המבקש עסק באריות הכדורים המפרים ובסימונם "באופן העלול להטעות לצורך מכירתם לאחר מכן לאחרים".
3. ראוי להדגיש כבר עתה כי על פי עובדות כתב האישום הסתכם תפקידו של המבקש במערך הזיוף וההפצה, בכך שהוא ארז את הכדורים וסימנם כאמור.

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

- 1 4. בגין כך יוחסו למבקש העבירות הבאות :
- 2
- 3 א. מסמן לצורך מסחר בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו – עבירה לפי סעיף
- 4 60(א1) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב – 1972
- 5 ב. עוסק במכירה ובהפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן – עבירה לפי סעיף
- 6 60(א3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב – 1972
- 7 ג. מחזיק טובין מפריס לשם מסחר – עבירה לפי סעיף 60(א4) לפקודת סימני מסחר
- 8 [נוסח חדש], התשל"ב – 1972
- 9 ד. טפול שלני בתרופות או בחומר רעיל – עבירה לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין,
- 10 תשל"ז – 1977
- 11
- 12 5. בתחילה כללה הבקשה תשעה סעיפים שונים של דרישות, אולם לאחר דיון שקיימתי, לובנו
- 13 רוב המחלוקות שבין הצדדים ונתרו להכרעתי שני נושאים בלבד כדלקמן :
- 14
- 15 א. קבלת "הנחיות ונהלי המדינה או מטא"ד/אח"מ" בנושא אופן עריכת חקירות
- 16 בנושאי קניין רוחני ושמירת מוצגים, אופן בדיקה מדגמית למוצגים ועריכת חוות
- 17 דעת מומחה.
- 18
- 19 ב. "רשימת תיקי החקירה המשטרתיים שנפתחו בגין עבירות לפי סעיף 338(8)
- 20 לחוק העונשין ב-7 השנים האחרונות, למי שיוחסה לו אריות תרופות המפרות
- 21 סימני מסחר, לרבות תמצית העובדות וכן ההחלטות בדבר העמדה לדין או אי
- 22 העמדה לדין ונימוקיהן"
- 23
- 24 6. בסיומו של הדיון ביקשתי מהמאשימה לקבל לעיוני את כל ההנחיות הקיימות בנושאים
- 25 הנזכרים בבקשה, וזאת טרם החלטה בנושא. המאשימה הגישה לעיוני נוהל מהאגף
- 26 לחקירות ולמודיעין ומחלקת התביעות המכונה "טיפול בהפרת זכויות קניין רוחני". נוהל
- 27 זה הותר לעיון לפי חוק חופש המידע. עוד הוגשו לעיוני פקודות הקבע של המשטרה
- 28 העוסקות באחזקת מוצגים. המאשימה מסרה יחד עם נהלים אלו הודעה לפיה לא קיימות

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

- 1 הנחיות מטעם פרקליטות המדינה ביחס "לאופן החקירה והתנהלות המשטרה והתביעה
2 בעניין זה. נציגי הפרקליטות העבירו עצות למשטרה לגבי אופן החקירה ותפיסת
3 המוצגים אשר אינן מהוות הנחיות ואינן מחייבות. לא קיים מסמך פורמאלי בנדון. כמו
4 כן לא קיימת כל הנחייה בנוגע למדיניות חקירת תיקי קניין רוחני ו/או הגשת כתבי
5 אישום". לאור כך, הוריתי על העברת הודעה זו להגנה וכן ביקשתי מהמאשימה להשיב
6 האם קיימת מניעה להעביר להגנה את הנהלים שהועברו לעיוני. המאשימה הסכימה
7 להעביר נהלים אלו (ובדין עשתה כך). ההגנה הגיבה וטענה כי מבקשת היא שהמאשימה
8 תעביר לעיון בית המשפט את "סט העצות" כלשונה, הנוכח בהודעת המאשימה. ההגנה
9 הדגישה כי מלכתחילה הבהירה שאין מדובר בהנחיות רשמיות, אלא בנהלים שונים
10 שלאורם אמורות רשויות התביעה לפעול. ההגנה שבה וטענה כי ידוע לה שקיימות הנחיות
11 בעניין זה.
12
- 13 7. לאחר שעיינתי בעמדות הצדדים בעניין זה נראית לי עמדת ההגנה כמותיישבת עם החלטתי
14 מיום 23.4.12 לפיה יש להעביר לעיוני את ההנחיות טרם החלטה. אמנם המאשימה הודיעה
15 שלא קיים "מסמך פורמאלי", אולם נראה מניסוח זה שקיים מסמך כלשהו כטענת ההגנה.
16
- 17 8. על כן אני מורה למאשימה להמציא לעיוני (בלבד) בתוך 30 יום את ההנחיות בנושא זה
18 (המכונות "עצות למשטרה" מאת הפרקליטות). המאשימה רשאית להוסיף טיעון כתוב
19 מדוע אין היא סבורה שמדובר בחומר חקירה. ההגנה רשאית להגיב בתוך 7 ימים. לאחר
20 קבלת כל הנ"ל תיתן החלטה משלימה בעניין זה.
21
- 22 **זכותו של נאשם לקבל לעיונו נתונים סטטיסטיים בדבר העמדה לדין**
23
- 24 9. לטענת המבקש, במקרים מסוג זה, בהם מיוחסת לנאשם אריזה בלבד של המוצר המפר, לא
25 נהוג להאשים בעבירה לפי סעיף 8)338 לחוק העונשין, אלא בעבירות לפי פקודת סימני
26 המסחר בלבד. לטענת הסנגור, הוא ערך חיפוש במאגרי הפסיקה ולא מצא מקרים דומים
27 בהם הועמדו לדין נאשמים אשר יוחסה להם עבירה זו בגין אריזה של מוצר מפר.
28

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

10. הסנגור מוסיף וטוען שלידו, אם יתברר כי אכן המאשימה אינה נוהגת, במערכת נסיבות
 2 עובדתית דומה, להעמיד לדין בגין עבירה זו, אזי יכול ותקום לו טענה בדבר הגנה מן הצדק.
 3 על כן, לטענתו, דרושים לו נתונים אלו על מנת שיוכל להוכיח את טענתו בנתונים ברורים.
 4 לביסוס טענותיו הפנה המבקש לפסיקה של בית משפט שלום וכן לענ"מ 2398/08 **מדינת**
 5 **ישראל – משרד המשפטים נ' אליצור סגל** (פורסם בנבו ; פסה"ד מיום 19.6.11 – להלן
 6 "פרשת סגל").
 7
 8. המאשימה סבורה כי החומר המבוקש אינו חומר חקירה כלל. לדידה מדובר "במסע דיג"
 9 שאין להתירו. המאשימה סבורה כי בפרשת **סגל** לא נקבע שמדובר בחומר חקירה, לו זכאי
 10 נאשם בהליך פלילי, שכן פסק הדין עסק בזכותו של אדם לקבל מידע בהתאם **לחוק חופש**
 11 **המידע, התשל"ח – 1998** (להלן – **חוק חופש המידע**).
 12
 13. לגופה של טענה, הדגישה המאשימה כי היא יכולה להפנות "לתיק אחר שמגישים כתב
 14 אישום", היינו שלשיטתה אין המבקש כאן היחיד לגביו מיושמת מדיניות זו. יחד עם זאת
 15 לא טענה המאשימה שמדובר במדיניות רווחת, המיושמת כל אימת שנחשפת מערכת
 16 נסיבות עובדתית דומה.
 17
 13. בנוסף טוענת המאשימה כי אם תחויב להמציא הנתונים הנדרשים אזי "מדובר בעבודת
 18 מחקר רצינית מאוד. צריך להיכנס לעומקם של דברים". מעבר לכך לא הוסיפה
 19 המאשימה וממילא שלא פירטה אודות המאמץ לו תידרש אם תתקבל הבקשה.
 20
 21
 22 **נתונים סטטיסטיים בדבר מדיניות העמדה או אי העמדה לדין – האומנם חומר חקירה ?**
 23
 14. כידוע, המונח חומר חקירה, כאמור בסעיף 74 לחסד"פ, אינו ניתן להגדרה ממצה אך
 25 הפסיקה קבעה כי הוא כולל "כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע
 26 ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי ... מבחן העל לסיווג "חומר חקירה" הוא
 27 מידת הרלוונטיות שלו" (בש"פ 10283/09 **אליר לדר נ' מ"י** (פורסם במאגרים המשפטיים)).
 28 עוד נקבע בפסיקה כי "אין לפרש את המונח "חומר חקירה" פירוש דווקני ומצמצם,
 29 המוגבל לחומר הראיות הנוגע אך ורק במישרין לעבירה המיוחסת לנאשם. הנטייה

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

- 1 היא למתן פירוש מרחיב. די גם בנגיעה עקיפה. לשון אחרת; "חומר חקירה" הוא גם
 2 ראיות השייכות באופן הגיוני "לפריפריה של האישום", אשר להן עשויה להיות
 3 רלוונטיות לאישום או לניהול ההגנה. (בש"פ 10283/09 הנ"ל).
 4
- 5 15. בבסיסה של חובת המאשימה להעביר לעינו של הנאשם את כל חומר החקירה, עומדת
 6 זכותו להליך הוגן. מכאן, שהחלטה אם חומר מסוים יסווג כחומר חקירה שיש להעבירו
 7 להגנה, אם לאו, קשורה בטבורה לחשיבות החומר לצורך ניהול הגנתו של הנאשם. לצורך
 8 הכרעה בשאלה זו על בית המשפט לנקוט מבחן מקל, היינו שאין צורך שיהיה בחומר
 9 שבמחלוקת "פוטנציאל זיכוי", אלא די שיש בו רלוונטיות להליך, באופן שסנגור סביר יוכל
 10 לעשות בו שימוש לטובת הנאשם. יחד עם זאת מובן כי אם מדובר בחומר שאין בינו לבין
 11 ההליך כל קשר וכי לא נראית כל אפשרות שיש בו לסייע להגנה, ככלל לא יסווג חומר זה
 12 כחומר חקירה.
 13
- 14 16. בנדון מבקש הסנגור לדעת האם עשתה המאשימה שימוש בשבע השנים האחרונות בעבירה
 15 לפי סעיף 8)338 לחוק העונשין ביחס למי שארז תרופות המפרות סימן מסחר. לשיטתו,
 16 נתונים אלו יכולים לסייע בידו לטעון טענה של הגנה מן הצדק, אם יתברר שמדיניות
 17 המאשימה ביחס למרשו, שונה מזו הננקטת כלפי אחרים. במילים אחרות, מבקש הוא
 18 לטעון טענה בדבר אכיפה בררנית, הנדונה כיום "תחת המטרייה של הגנה מן הצדק" (ראה
 19 סעיף 2 לחו"ד של כב' השופט גרוניס (כתוארו אז) בעניין סגל הנ"ל).
 20
- 21 17. אקדים את המאוחר ואומר כי לדעתי, בנסיבות מסוימות, כפי שיובהר בהמשך הדברים,
 22 הנתונים המבוקשים על ידי הסנגור, יכולים בהחלט להוות חומר חקירה, אשר המאשימה
 23 מחויבת בגילוי ובמסירתו לנאשם.
 24
- 25 18. בעניין סגל נידונה בהרחבה זכותו של אדם (ודוק: לאו דווקא נאשם) לקבל מידע על פי חוק
 26 חופש המידע. המשיב שם, הועמד לדין בעבירה של העלבת עובד ציבור וביקש לקבל נתונים
 27 דומים לאלו שמבקש הנאשם שבפני, אם כי בשינויים המחויבים בשל העבירות השונות.
 28 פסק הדין עסק בעיקר באיזון הראוי שבין הזכות לגילוי לבין זכותה של המדינה שלא

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

- 1 להשקיע משאבים בלתי סבירים בגילוי¹. בית המשפט העליון הבחין בין שתי הזכויות
- 2 הקיימות לעיון במידע המצוי בשליטתה של הרשות. זו הפרטית – הקיימת לכל אדם ביחס
- 3 למידע ששימש בסיס להחלטה בעניינו (בג"צ 10271/02 פריד נ' מ"י (פורסם בנבו ; פסה"ד
- 4 מיום 30.7.06)), וזו הציבורית – היינו זכותו של הפרט לקבל נתונים מהרשות גם אם אין לו
- 5 עניין אישי בהם, אשר היא "בשורתו העיקרית של חוק חופש המידע" (עניין סגל, פסקה
- 6 18 לפסק דינה של כב' השופטת נאור (כתוארה אז)). בעניין סגל, הגם שמבקש המידע היה
- 7 נאשם בתיק פלילי - ועל כן הפעיל לכאורה את "זכות העיון הפרטית" - בחר הוא לקבל את
- 8 המידע בדרך "הציבורית" של חוק חופש המידע. על כן נידונה בקשתו בהתאם לאמות
- 9 המידה הקבועות בחוק חופש המידע, אם כי העניין האישי שהיה לו במידע, חיזק את זכות
- 10 העיון הציבורית, באופן שהרחיב את מבחני סבירות הקצאת המשאבים, נושא אשר עמד,
- 11 כאמור, בבסיסו של ההליך. בסופו של דבר, התקבלה הבקשה והמדינה חויבה למסור
- 12 פרטים אודות העמדה לדין ואי העמדה לדין בעבירה של העלבת עובד ציבור בשלוש שנים
- 13 מתוך שבע השנים האחרונות, שאינן בהכרח רצופות.
- 14
- 15 19. המאשימה טענה כי פסק הדין בעניין סגל מהווה הלכה לעניין חוק חופש המידע בלבד ואין
- 16 להשליך הימנו אודות זכותו של נאשם לקבל נתונים אלו במסגרת בקשה לפי סעיף 74
- 17 לחסד"פ. דעתי שונה. הגם שפסק הדין בעניינו של סגל עוסק בזכותו של אזרח לקבל נתונים
- 18 אלו מכוח חוק חופש המידע, יש בו להוות אסמכתא ברורה לזכותו של נאשם לקבל נתונים
- 19 אלו מכוח סעיף 74 לחסד"פ. עולה מפסק הדין בצורה ברורה כי בנסיבות מסוימות, מדובר
- 20 בנתונים חשובים ורלוונטיים לנאשם, לצורך ביסוס טענה של אכיפה בררנית, שאחרת לא
- 21 יוכל נאשם לעולם להוכיח כי נהגו בו שלא על פי המדיניות הרווחת. יתרה מזו, המדינה
- 22 בעניין סגל לא חלקה על "עצם זכותו של המשיב, הנאשם בפלילים, לגילוי ועיון
- 23 בהחלטות מסוג זה" (פסקה 14 לפסה"ד) והמחלוקת נסבה סביב היקף הגילוי בלבד, כאשר
- 24 המדינה סברה שדי בגילוי ביחס לתקופה של שלוש שנים ולא שבע, כפי שנפסק בבית
- 25 המשפט המחוזי.
- 26

¹ זאת בשל כך שהמדינה הסכימה בדיון בערעור להתיר עיון במידע המבוקש למשך 3 שנים, לעומת 7 שנים כפי שנפסק בבית המשפט המחוזי.

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

20. ואכן, הצורך בנתונים אלו להגנה, לצורך טענה של אכיפה בררנית, כמו מתבקש מאליו. 1
 טענה לאכיפה בררנית מחייבת הנחת תשתית עובדתית מתאימה, אשר בהיעדרה דומה 2
 שתדחה הטענה ללא דיון לגופו של עניין. נאשם המבקש לטעון כי המאשימה נוקטת, דרך 3
 קבע, מדיניות שונה מזו שנקטה בעניינו, נדרש להראות כי בשורת מקרים אחרים, התקבלו 4
 החלטות שונות, למרות מערכת נסיבות דומה. כאשר מידע זה אינו מצוי ברשות הנאשם 5
 ואף אין לו אפשרות להשיגו, במאמץ סביר, נראה כי חיובה של המאשימה להעמידו לעינוו 6
 מתבקש. ראה פסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) גרוניס בעניין **סגל**. 7
- 8
 "מדובר בטענה של אכיפה בררנית..הביקורת השיפוטית על החלטות של 9
 התביעה הכללית בעניין העמדה לדין, ובמיוחד אי העמדה לדין, מצומצמת 10
 ביותר...משהיקף הביקורת מצומצם הוא, קיים צידוק להפעיל מנגנוני בקרה 11
 אחרים לגבי החלטות בדבר העמדה לדין וביתר שאת באשר לאי העמדה 12
 לדין...מנקודת מבט זו בהחלט ראוי לאפשר לנאשם לעיין בהחלטות רלוונטיות 13
 של התביעה הכללית. כמו כן, אם לא תינתן לנאשם גישה להחלטות, ספק אם 14
 יוכל הוא לבסס טענה בדבר אכיפה בררנית" 15
- 16
 21. היות וכאמור, ההליך בענין **סגל** עסק בהיקף הגילוי על פי חוק חופש המידע, קבע כב' 17
 השופט (כתוארו אז) גרוניס כי כאשר מבקש המידע הנו נאשם בהליך פלילי, יש לקבוע 18
 "כללים דומים לעניין היקף הגילוי בין אם מדובר בהליך הפלילי ובין אם מדובר 19
 בהליך לפי החוק (חופש המידע – י.ט.)" וזאת בשל כך שההליך לפי חוק חופש המידע, הנו 20
 ארוך יחסית ויכול להביא לעיכובו של ההליך הפלילי תקופה ארוכה ובלתי סבירה. 21
 השופט נאור (כתוארה אז) סברה כי בשאלת היקף זכות הגילוי מקום בו מקור הדרישה 22
 הוא בסעיף 74 לחסד"פ, ישנן פנים לכאן ולכאן וכי השאלה חורגת מנושא הדיון: ראה: 23
- 24
 "לדעתי אין צורך להכריע בטענה זו במסגרת ההליך שלפנינו, שכן 25
 לדעתי חובה על המדינה לחשוף את המידע לתקופה של שלוש שנים 26
 במסלול **חוק חופש המידע**. אעיר רק כי יש בשאלה זו פנים לכאן 27
 ולכאן: מחד, לא מן הנמנע כי האיזון במסלול זכות העיון הפרטית – 28
 מחוץ לגדרי **חוק חופש המידע** – יהיה רחב יותר, שכן במקום בו מדובר 29

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

- 1 בזכות העיון הפרטית "גורלו של מבקש המידע המסוים מונח על הכף";
 2 ראו: ענין אספקת אבן ירושלים, 233(ד). מאידך, יש לקחת בחשבון כי
 3 במסלול הפלילי הגילוי עשוי להיות – ביחס לסוג מסוים של החלטות
 4 – צר יותר, בין היתר, בפרשנות חוק סדר הדין הפלילי ובהתחשב בחוק
 5 המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981 (ראו ענין אברהמי,
 6 פסקאות 13-15 להחלטת השופט מלצר). אין לקבוע מסמרות בדבר,
 7 התלוי בין היתר גם בטיבו ומהותו של החומר המבוקש (ראו: בש"פ
 8 5425/01 אל חאק נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 426, 432 (2001); כן ראו
 9 והשוו: בש"פ 3581/11 מדינת ישראל נ' אלנבארי (פורסם בנבו),
 10 23.5.2011); ענין עדוי) וגם במידת ההכבדה על ההליך הפלילי
 11 הקונקרטי! על נושא זה להתברר בערכאות הדיוניות במסלול הפלילי
 12 ואיני נוקטת בו בשלב זה כל עמדה. ממילא לא נפרשו בענייננו די
 13 טענות על אפשרות הגילוי בדרך זו בכדי להכריע בדבר. "
 14
 15 22. ראוי גם לציין את פסק הדין בעניין עתמ (י-ס) 3479-02-11 גולאני נ' המשורד לבטחון פנים
 16 ואח' (כב' השופט סולברג ; פורסם בנבו ; פסה"ד מיום 30.1.12). פסק הדין עוסק ביישום
 17 הלכת סגל ונאמר בו כך:
 18
 19 "נדרשת הלימה בין מידע שבא בגדר "חומר חקירה" כמשמעו בסעיף 74 לחוק
 20 סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לבין עיון בתיקי חקירה לפי
 21 חוק חופש המידע. מדובר כאמור ב"הלימה"; לא בזהות. אומנם "אין לראות
 22 מסירת המידע מכוח חוק חופש המידע 'חסד' או סיוע' להגנת הנאשם" (עניין
 23 סגל; פסקה 38 וראו גם פסקה 53 לפסק דינה של כבוד השופטת נאור
 24 ופסקה 4 לפסק דינו של כבוד השופט גרוניס), אך לא יתכן פער גדול כל
 25 כך בין אי-זכאות לקבל את המידע לפי סעיף 74 לחסד"פ, לבין קבלה גורפת
 26 וללא סייג של המידע לפי חוק חופש המידע. מה שהיה מסווג כ"מסע דייג"
 27 פסול בפלילים, ביחס לנאשמים, לא יהפוך בנקל ובבת אחת למהלך כשר
 28 שיכול להעשות לא רק על-ידי הנאשמים, אלא על-ידי כל אזרח. ההרמוניה
 29 החקיקתית מחייבת איזון."

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

- 1
- 2 23. כלומר, כב' השופט סולברג, סבור כי לא יתכן שחומר שלא היה מסווג כחומר חקירה
- 3 במסגרת ההליך הפלילי, יותר עיונו במסלול הציבורי. לשיטתו נדרשת הלימה והרמוניה
- 4 חקיקתית, היינו הסדר זהה בין שני המסלולים.
- 5
- 6 24. ניתן לסכם ולקבוע: לנאשם עומדת הזכות, עקרונית, לקבל מכוח סעיף 74 לחסד"פ נתונים
- 7 סטטיסטיים אודות מדיניות התביעה בהעמדה או אי העמדה לדין, בעבירות מסוימות והכל
- 8 עפ"י נסיבות העניין. לגישה דומה, ראה הע"ז (ת"א) 5687-01-11 מ"י נ' מרים יהודית עמית
- 9 (פורסם בנבו; פסה"ד מיום 21.8.11). כפי שאראה בהמשך, לדעתי, תחת מבחן הקצאת
- 10 המשאבים שבהליך הציבורי, תופעל "מסננת הרלוונטיות" במסלול הפלילי. היות שבהליך
- 11 הציבורי אין צורך בהצבעה על חשיבות החומר עבור המבקש, כפופה הזכות למבחני סבירות
- 12 הקצאת משאבים שנדרשת הרשות להשקיע. במסלול הפלילי, לדעתי, נדרשת נוסחת איזון
- 13 דומה, אולם כזו הבוחנת את חיוניות המידע עבור הנאשם. ככל שהמידע רלוונטי יותר –
- 14 היינו יש בו פוטנציאל טוב יותר לשרת את עניינו של הנאשם – כך תטה הכף לעבר הגילוי
- 15 ולהיפך. ככל שהמידע חיוני יותר, כך תגבר הנטייה להרחיב את מהות הגילוי והיקפו ולהיפך.
- 16
- 17 נפנה עתה לבחון באילו נסיבות יהא נאשם זכאי לקבל הנתונים ומהו היקפם.
- 18
- 19 **ביחס לאילו עבירות רשאי נאשם לדרוש נתוני העמדה לדין**
- 20
- 21 25. הנימוק שעומד בבסיס בקשתו של הנאשם לקבל הנתונים הוא כי ננקטת כלפיו אכיפה
- 22 ברנית. לטענת בא כוחו, הוא לא מצא מקרה דומה בו הועמד אדם לדין כאשר כל חלקו
- 23 בשרשרת ההפצה הסתכם באריזת המוצר המפר. יצוין כי על פי האמור בכתב האישום,
- 24 הנאשם אף סימן את הכדורים, אולם נראה כי כוונת הסנגור היא שהאריזה כוללת סימון.
- 25
- 26 26. לדעתי, על נאשם המבקש נתונים מסוג זה, להוכיח כי העבירה המיוחסת לו הנה עבירה
- 27 אשר השימוש בה הוא נדיר ולמצער אינו יום יומי שגרתי. כך, ברור שאין מקום לקבל
- 28 בקשה של נאשם בעבירת רכוש שגרתי, לנתונים בדבר מדיניות ההעמדה לדין, שכן ברור
- 29 שנתונים אלו לא יסייעו לו. מטעם זה, החומר המבוקש, אינו רלוונטי כלל להליך ומכאן

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

- 1 שאינו מהווה חומר חקירה. במקרה זה, אין מקום לשקול את היקף המאמץ שנדרשת
 2 התביעה לצורך הגילוי, שכן בהיעדר רלוונטיות, המידע אינו נכלל כחומר חקירה כלל.²
 3
 4 27. כאשר מתברר שהנאשם עומד לדין בשל עבירה בלתי שגרתית, אשר אין עושים בה שימוש
 5 תדיר, יש מקום לבחון את זכותו לקבל נתונים אודותיה. לעניין זה יש לדרוש מהנאשם
 6 להניח את דעתו של בית המשפט שמדובר בעבירה שאינה שגרתית, או שהשימוש בה
 7 במערכת הנסיבות העובדתית הרלוונטית, אינו שגרתית. לצורך זה על הנאשם להראות כי
 8 בדק וחיפש את כל המקרים הדומים לעניינו ולהביא בפני בית המשפט את ממצאיו.
 9 במציאות הטכנולוגית דהיום, ניתן בקלות לבדוק את מרבית המקרים בהם הוגש כתב
 10 אישום בגין העבירה הרלוונטית ולבחון את מערכת הנסיבות העובדתית שעמדה בבסיסה
 11 ולהשוות את הנתונים לאלו של המבקש. ראוי גם שהנאשם יציג בפני בית המשפט את
 12 תוצאת החיפוש בצורה ברורה כגון פלט החיפוש מהמאגרים המשפטיים. אם משתכנע בית
 13 המשפט כי על פניו, נראה שהשימוש שעושה המאשימה במקרה זה בעבירה המיוחסת
 14 לנאשם, הנו חריג, בין בעצם השימוש בה ובין על מערכת עובדתית חריגה, אזי המידע
 15 המבוקש רלוונטי לצורך ביסוס הטענה לאכיפה בררנית ומהווה, אפוא, חומר חקירה שיש
 16 להעבירו לנאשם.
 17
 18 28. **מהכא להתם** – הסנגור הצהיר כי מניסיונו וכן מחיפוש שערך במאגרים המשפטיים לא מצא
 19 מקרים דומים. כאמור, ראוי היה לדעתי שלבקשה היה מצורף פלט ממספר מאגרים
 20 משפטיים, המראה את נתוני החיפוש שהתבקשו ואת התוצאה. כך ניתן היה לבחון את
 21 הצהרת הסנגור, אולם נראה כי במקרה זה קיבלה הטענה חיזוק מדברי המאשימה עצמה
 22 אשר הצהירה כי היא מכירה תיק אחד "שמגישים בו כתב אישום", היינו שהמאשימה
 23 יודעת לתאר תיק אחד דומה בלבד. נראה שדי בכך על מנת לענות על הדרישה להוכחה
 24 שמדובר בעבירה אשר עושים בה שימוש נדיר במערכת נסיבות עובדתית דומה. על כן,
 25 מדובר בחומר רלוונטי לביסוס טענת אכיפה בררנית.
 26

² יתכן בהחלט שאדם זה יוכל לקבל את מבוקשו במסגרת חוק חופש המידע, שם אינו צריך להראות זיקה אישית לחומר המבוקש, אם כי עניינו יתברר על פי אמות המידה של סבירות הקצאת המשאבים ויתכן כי זכותו תישלל לאורו, או תוגבל. בעניין סגל נקבע כי מקרים אלו יצדיקו הקצאת משאבים פחותה בהשוואה לעבירות נדירות.

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

היקף הגילוי

- 1
2
3 29. כאשר נקבע שעומדת לנאשם הזכות לקבל את החומר המבוקש, נותר לקבוע את היקפו
4 ומהותו. "מהות החומר" כוונתו - מהם הנתונים שתידרש המאשימה להמציא. היקף
5 החומר כוונתו – לאיזו תקופה תידרש המאשימה להמציא את החומר שנקבע.
6
7 30. הנאשם ביקש לקבל את "רשימת תיקי החקירה המשטרתיים שנפתחו בגין עבירות לפי
8 סעיף 338(8) לחוק העונשין ב-7 השנים האחרונות, למי שיוחסה לו אריות תרופות
9 המפרות סימני מסחר, לרבות תמצית העובדות וכן ההחלטות בדבר העמדה לדין או
10 אי העמדה לדין ונימוקיהן"
11
12 31. לדעתי ראוי לאפשר לנאשם לקבל את רשימת התיקים בהם הוגש כתב אישום בגין עבירה
13 לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין בגין מערכת נסיבות דומה לזו המיוחסת לנאשם, היינו ביחס
14 למי שארזו /או סימן כדורים. נתון זה יכול לסייע לו בטענתו לאכיפה בררנית.
15
16 32. אמת, ניתן להקשות ולשאול מה יועיל להגנה חומר זה, שהרי לא כל אימת שמדובר במספר
17 מועט של מקרים בהם נאכפת עבירה פלונית, קמה מסקנה בדבר אכיפה בררנית. לעיתים
18 השוני הוא בשל נסיבות משפטיות שונות, בשל ראיות שונות ואף נסיבות אישיות חריגות.
19 נראה כי קשה עד מאוד להשוות בין תיקים על מנת לבסס מסקנה בדבר אכיפה בררנית
20 וממילא היקף התערבות בתי המשפט בשיקול דעתן של רשויות התביעה בעניין זה מצומצם.
21 ראה:
22
23 "רשויות התביעה קנו ידע, מקצועיות וניסיון רב, וחזקה עליהן כי תעשינה
24 כמיטבן להעמיד לדין את מי שראוי כי יועמד לדין ושלא להעמיד לדין את מי
25 שאין הוא ראוי כי יעמוד לדין. מרחב שיקול הדעת של הפרקליטות, בעיקר
26 בנושא זה, הינו מרחב רב, ובית-המשפט לא יתערב בהחלטתה אלא במקרים
27 בהם חרגה ביתר ממיתחם שיקול הדעת אשר ניתן לה..."
28 בג"ץ 4736/98 מעריב הוצאת מודיעין בע"מ נ' היועמ"ש (פורסם במאגרים
29 המשפטיים)

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני:

- 1
- 2 33. אולם יתכנו נסיבות בהן תוכל ההגנה להראות כי העמדה הננקטת בעניינו של הנאשם שונה
- 3 באופן מהותי מזו שנקטה בשורת מקרים קודמים. די בכך כדי לסווג את החומר כחומר
- 4 חקירה במובן העקרוני. מובן שאינני מחווה דעה אם טענה זו תתקבל. נושא זה מסור
- 5 לשיקול דעתה של הערכאה הדנה בתיק העיקרי. כל שביקשתי להראות הוא שלא ניתן לומר
- 6 שאין מדובר בחומר רלוונטי שההגנה יכולה לעשות בה שימוש.
- 7
- 8 34. היקף התקופה לגביה זכאית ההגנה למידע זה הנו לדעתי שלוש שנים, כפי שנקבע בעניין
- 9 סגל (ואף בהסכמת המדינה). נראה שמדובר בתקופה שתתן שיקוף נכון ומייצג של המדיניות
- 10 הנהגת מחד, והיא אינה מחייבת, מאידך, השקעת משאבים בלתי סבירים.
- 11
- 12 35. על כן אני קובע כי ההגנה תהא רשאית לקבל את רשימת התיקים בהם הוגש כתב אישום
- 13 בגין עבירה לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין במצבים בהם המעשה שיוחס לנאשם היה
- 14 אריזה ו/או סימון של מוצרים מפריס. תקופת הגילוי תהא שלוש שנים, שאינן בהכרח
- 15 רצופות, אלא לבחירת ההגנה מתוך שבע השנים האחרונות.
- 16
- 17 **קבלת נתונים אודות תיקים בהם לא הוגש כתב אישום**
- 18
- 19 36. ואולם, קבלת המקרים בהם הוגש כתב אישום, אינה נותנת תמונה שלמה אודות הסוגיה
- 20 והיא בבחינת צידו האחד של המטבע. נתון חשוב לא פחות להגנה הוא דווקא רשימת
- 21 המקרים בהם לא הוגש כתב אישום, בגין מסכת עובדתית דומה. אם תראה ההגנה כי
- 22 בעניינם של אחרים נקטה מדיניות שונה תוכל היא לבסס טענה של אכיפה בררנית. על כן
- 23 ראוי לאפשר להגנה לקבל גם נתון זה. ואולם, היות ומסירת נתונים אלו מחייבים מלאכת
- 24 עיבוד נתונים שאינה פשוטה, ראוי לאפשר לקבלה רק כאשר היא נדרשת באופן מובהק.
- 25
- 26 37. ודוק: לא כל אימת שנקבע שרשימת התיקים בהם הוגש כתב אישום הנה רלוונטית
- 27 בנסיבות העניין, מתחייבת המסקנה כי אף רשימת התיקים בהם לא הוגש כתב אישום הנה
- 28 רלוונטית. לדעתי, אם מועברת להגנה רשימה המכילה מספר משמעותי של תיקים בהם
- 29 נקטה מדיניות דומה לזו הנקטת נגד מבקש העיון, אין הצדקה לחייב את המאשימה לנבור

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

- 1 במאות ואלפי תיקים ולפרט מדוע לא התקבלה בהם החלטה דומה, האם בשל חוסר ראיות,
 2 היעדר עניין לציבור, מדיניות של אי העמדה לדין וכיוצא נסיבות בהן מוחלט על סגירת תיק
 3 ללא הגשת כתב אישום. הטעם הוא שנראה כי ההגנה לא תפיק מידע רלוונטי מנתונים אלו,
 4 שכן כאשר מדיניות זוהי ננקטה כנגד נאשמים רבים, הטענה לאכיפה בררנית נראית קלושה
 5 על פניה והיא נסתרת מריבוי המקרים בהם ננקטה אכיפה דומה. אין די בכך שכנגד פלוני
 6 לא הוגש כתב אישום בנסיבות דומות, על מנת להראות כי בעניינו של אלמוני ננקטת
 7 מדיניות מפלה (בג"צ 6396/96 זקין נ' ראש עיריית באר שבע, פ"ד נג(3) 289). על כן אם
 8 מציגה המאשימה מקרים רבים בהם הוגש כתב אישום בנסיבות דומות, אין מקום לאפשר
 9 להגנה לקבל נתונים סטטיסטיים ביחס למקרים בהם לא הוגש כתב אישום. התועלת
 10 שבמידע זה אינה מצדיקה את המאמץ שבהשגתו.
 11
- 12 38. ואולם, אם תוכל המאשימה להציג מספר מועט בלבד של מקרים, בהם הוגשו כתבי אישום
 13 במערכת נסיבות דומה לזו של החשוד, יתכן ותהא חשיבות להגנה לדעת את הסיבה לכך
 14 שלא הוגשו כתבי אישום ביתר המקרים. הכל עניין של נסיבות ושכל ישר והמסקנה משתנה
 15 ממקרה למקרה.
 16
- 17 39. ומהו מספר המקרים - שבהם הועמדו נאשמים לדין - שנראה בו מספיק על מנת לפטור את
 18 המאשימה מחובת גילוי ההחלטות שלא להעמיד לדין : נראה כי ראוי לבחון את היחס שבין
 19 כלל המקרים שנבחנו על ידי המאשימה, בנושא הרלוונטי, לבין מספר המקרים בהם הוגש
 20 כתב אישום. לדעתי לא ניתן לקבוע מראש מהו היחס אשר יראה כמחייב את המאשימה
 21 לגלות את המקרים בהם לא הוגשו כתבי אישום במערכת נסיבות דומות ועל כן, אני סבור,
 22 כי יש לבצע הליך גילוי דו שלבי, כאשר ראשית תעמיד המאשימה לרשות ההגנה את
 23 רשימת התיקים בהם הוגש כתב אישום במערכת נסיבות דומה בצירוף מספר המקרים
 24 הדומים הכולל (היינו לרבות המקרים בהם לא הוגש כתב אישום מכל סיבה שהיא). אם
 25 יהיה מדובר ביחס אשר לדעת ההגנה, מצדיק את הרחבת הגילוי אל עבר התיקים בהם לא
 26 הוגש כתב אישום, תוכל היא לעתור לבית המשפט בשנית ולאחר קבלת הנתונים יחליט בית
 27 המשפט אם קיימת הצדקה לחייב את המאשימה למסור רשימה של תיקים בהם לא הוגש
 28 כתב אישום ואת עילת הסגירה.
 29

בית משפט השלום בחדרה

בע"ח 6291-04-12 דנינו נ' משטרת להב

תיק חיצוני :

40. בשלב השני יהא, כך נראה, על בית המשפט לבחון את מהות המידע שיש למסור להגנה, האם יהיה זה נתון מספרי בלבד ביחס לכל עילת סגירה (חוסר ראיות/אעי"צ או נימוק אחר) או שמא אף בצירוף ההנמקה של הרשות שסגרה את התיק. לעניין זה יש להביא בחשבון לא רק את עומס העבודה שמטילה החלטה זו על המאשימה, אלא אף שיקולים כגון פרטיות החשודים בתיקים המבוקשים והעובדה שככלל תרשומות פנימיות אינן בבחינת חומר חקירה (בג"ץ 1885/97 אלי צוברי נ' פרקליטות מחוז ת"א, פ"ד מה(3), 630). לעניין זה חשוב לציין כי בעניין סגל לא נדרש בית המשפט לשאלות אלו שכן המבקש שם ביקש "את השורה התחתונה...העמידו או לא העמידו [לדין]..." (פסקה 43 לפסה"ד) ונראה כי מדובר היה בנתון מספרי בלבד.

10

11

על כן, אני מורה למאשימה כדלקמן:

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

להמציא להגנה בתוך 60 יום את רשימת התיקים בהם הוגש כתב אישום בגין עבירה לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין במצבים בהם המעשה שיוחס לנאשם היה אריזה ו/או סימון של מוצרים מפרים. תקופת הגילוי תהא שלוש שנים, שאינן בהכרח רצופות, אלא לבחירת ההגנה מתוך שבע השנים האחרונות.

להמציא להגנה נתון מספרי בדבר התיקים בהם קיימת מערכת נסיבות דומה (בין שהוגש כתב אישום ובין שלא), במהלך אותן שנים. למען הסר ספק, מדובר במספר בלבד ללא נתונים נוספים.

להמציא לעיוני (בלבד) את ההנחיות כאמור בפסקה 8 להחלטתי בתוך 30 יום.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ב, 21 יוני 2012, בהעדר הצדדים.

יוסי טוריס, שופט